

Banens Anlæg allerede for fem Aar siden og arbejdet for Banen si den paaagældende Egn i et længere Tidrum. Jeg beklager altsaa meget, at det ærede Udvalg ikke har ment at kunne imødekomme denne Egn's Forbringer, med Hensyn til at give dem Valget mellem de to Linier, saaledes som dog Lands-tinget har gjort det, og vi horte jo da ogsaa i Fjor, at den ærede Minister stillede sig velvilligt til Linien Svendborg - Ørbæk. Jeg vil derfor tillade mig at tilraade at stemme mod det Vædringsforslag, saaledes at Sagen bliver ført tilbage til Landstingets Affattelse, og den vedkommende Egn faar den Bane, som den synes bedst om, altsaa faar Valget mellem de to Linier, som ere opførte paa Landstingets Forslag.

S. Jørgensen: Ved dette Forslags 1ste Behandling udtalte jeg, at jeg tænkte paa at stille et Forslag til det til 2den Behandling, der skulde gaa ud paa at anlægge en Bane fra Gibe over Sønder-Ømme til et Punkt paa Vestbanen. Jeg mener nemlig, at denne Bane burde være en gennem-gaaende Bane, og naar den kommer saa langt imod Vest, burde den nærme sig Esbjærg. Jeg har tænkt mig, at Hørings-Tørringbanen en Gang mulig vilde blive fortsat til Gibe, og saa vilde det være en stor Behagelighed for Omegnen der at kunne faa nærmere Vej til Esbjærg. Jeg har imidlertid begrænset mig, fordi jeg mente, at det dog ikke var rigtigt til 2den Behandling at stille et saa vidt gaaende Forslag. Jeg har saa stillet et Forslag, der gaar ud paa at anlægge en Bane fra Gibe til Sønder-Ømme. Det er et meget kort Stykke, kun godt 3 Mil, saa jeg håaber, at Tinget ikke skal have noget derimod. Denne Egn er i meget stærk Opkomst. I 1855 var der kun 682 Menneſter i Sønder-Ømme-Sogn, men i 1890 var det steget til 1,794, det vil altsaa sige i 35 Aar er Folketallet steget med over 2½ Hundrede pCt. Det er jo en meget stor Kommune, der er et Jordareal af 38,336 Tdr. Land med 178 Tdr. Hartkorn, og denne Egn er saaledes i meget stærk Fremvæxt. De have opdyrket store Hedarealer og Moser, foretaget store Engvædings- og Kanalanelæg saavel som anlagt Plantager, saa man kan sige sig selv, at, dersom de fik en Jærnbane, vilde det være til stor Gavn for Egnen. Den har jo meget langt til Handelspladserne. Den Egn har jo desuden ogsaa været med til gennem Statskassen at betale til Statsbanerne, saa det var rimeligt, at man ogsaa hjalp disse Egne frem. Der er gjort Tegninger og Overflag over, hvad en saadan

Bane vilde koste. Man har anslaaet en let bredsporet Bane til 556,000 Kr., naar den derimod kun skulde være en Meter bred, vilde den kunne anlægges for 498,000 Kr., og hvis man vilde anlægge den paa ¼ Meter, vilde det blive endnu billigere. Denne Egn vilde ikke selv kunne anlægge en Bane, hvis den selv skulde betale det hele, men da det nu synes, at baade Folketinget, Landstinget og Regeringen ere komne ind paa at ville betale Halvdelen af Statskassen, er det, at saadanne Egne kunne komme med. Med Hensyn til Statslaan udtalte jeg mig den Gang ved 1ste Behandling af Lovforslaget — det var i Anledning af Vejledalsbanen og Gibe-Herningbanen — at det vilde være vanskeligt for dem at faa Banen anlagt, thi den Gang levede vi jo i de provisoriske Tilstande, og som Følge deraf kunde man ikke gaa med til at bevilge Statslaan, men nu under regelmæssige Tilstande forekommer det mig, at der ikke kan være noget i Vejen for at bevilge Statslaan. Jeg er nu ogsaa af den Mening, at vore Efterkommere ikke burde fritages for at deltage i disse Udgifter, det er jo ingenlunde Smaafager at anlægge Jærnbaner.

Jeg skal hermed anbefale Vædringsforslaget paa det bedste, baade til den høit-ærede Minister og det høje Ting. Jeg mener at have begrænset mig ved at stille Forslag om saa kort et Stykke Bane, og jeg nærer det Haab, at det høje Ting nok skal finde sig besøjet til at stemme for Forslaget.

Ordføreren (Bojsen): Jeg forbeholdt mig for at vende tilbage til de Vædringsforslag, jeg ikke medtog i mit Foredrag, og skal altsaa nu ganske kortelig omtale de Vædringsforslag, der ere stilledes dels af Mindretallet i Udvalget dels af Medlemmer i Salen. Det første Vædringsforslag, der er stillet af Mindretallet i Udvalget, gaar ud paa at forandre Reglerne for Ekspropriation saaledes, at denne skulde ske efter Loven af 10de Marts 1861 i Stedet for efter Forordn. af 5te Marts 1845. Jeg skal ikke komme tilbage til dette Spørgsmaal, som jo saa ofte har været debatteret her i Salen. Jeg skal kun minde om, at det var en Del af Forstaelsen paa Rigsdagen allerede i 1888, da vi vedtog de sidste Statsbaneanelæg med Kommunitilbud, at man vilde blive ved Forordn. af 5te Marts 1845 som Grundlag for Ekspropriation. Det næste Vædringsforslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal, er Forslaget under Nr. 3, som gaar ud paa at nægte Optagelsen af Statslaan til Anlæg af Jærnbaner. Det ærede Medlem fra Holbæk (Fogtmann) har udførlig motiveret dette. Jeg skal ikke følge